Lietas arhīva Nr. 105AA-0061-18/6
ECLI:LV:VAT:2018:1112.171028418.5.S

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā

Valmierā 2018. gada 12. novembrī

Vidzemes apgabaltiesa šādā sastāvā:
tiesnese Elfa Driba,
tiesnese Ginta Gita Kukaine un tiesnesis Modris Lapiņš
rakstveida procesā izskatīja administratīvā pārkāpuma lietu sakarā ar /pers. A/, personas kods /personas kods/, apelācijas sūdzību par Vidzemes rajona tiesas tiesneša 2018. gada 28. jūnija spriedumu.

Aprakstošā daļa

2018. gada 25. jūnijā Valsts policijas Vidzemes reģiona pārvaldes Kārtības policijas biroja Patruļpolicijas nodaļas Satiksmes uzraudzības rotas jaunākais inspektors Āris Jackēvičs sastādīja administratīvā pārkāpuma protokolu PC384525 par to, ka 2018. gada 25. jūnijā plkst. 22.37 Kocēnu novada Vaidavas pagastā pa autoceļu Inčukalns-Valmiera-Igaunijas robeža 53. km virzienā no Inčukalna uz Valmieras pusi /pers. A/ vadīja /TL marka/, reģistrācijas Nr. /reģistrācijas Nr./, ar ātrumu 164 km/h pie atļautā braukšanas ātruma 90 km/h un, ignorējot policijas darbinieka likumīgās prasības apturēt motociklu, /pers. A/ uzsāka bēgšanu. Bēgšana sākās autoceļa 53. km un turpinājās līdz autoceļa 66. km, kur /pers. A/ nogriezās uz apdzīvotās mājas /nosaukums/ iebraucamo ceļu, kur mājas /nosaukums/ pagalmā tika aizturēts. Protokolā norādīts, ka ar šādu savu rīcību /pers. A/ pārkāpis Ceļu satiksmes noteikumu 25.7.1. un 25.7.2. punktu, tādejādi izdarot Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa (turpmāk – LAPK) 149.^{5} panta piektajā daļā paredzēto administratīvo pārkāpumu (lietas 4. lapa).

Ar Vidzemes rajona tiesas tiesneša 2018. gada 28. jūnija spriedumu /pers. A/ atzīts par vainīgu LAPK 149.^{5} panta piektajā daļā paredzētā administratīvā pārkāpuma izdarīšanā un sodīts ar administratīvo arestu uz 10 diennaktīm, naudas sodu 1400 EUR, atņemot transportlīdzekļu vadīšanas tiesības uz 4 gadiem.

Par šādu pirmās instances tiesas tiesneša spriedumu /pers. A/ iesniedzis apelācijas sūdzību, kurā apstrīdējis savu vainu administratīvā pārkāpuma izdarīšanā. Atzīst, ka vadījis transportlīdzekli, pārsniedzot atļauto braukšanas ātrumu, taču neatzīst, ka būtu bēdzis no policijas darbiniekiem. Uzskata, ka pirmās instances tiesa nav pareizi piemērojusi materiālās tiesību normas, kā rezultātā viņš nepamatoti saukts pie administratīvās atbildības. Sūdzības iesniedzējs citējis Ceļu satiksmes noteikumu 25.7.1. un 25.7.2. punktu, LAPK 149.5 panta piektajā daļā noteikto, un norādījis, ka viņa rīcībā nav minēto tiesību normu pārkāpums. Tā kā atbildība par LAPK 149.^{5} panta piektās daļas pārkāpumu iestājas tikai par nepakļaušanos atkārtotai vai vairākkārtējai policijas darbinieku prasībai apturēt transportlīdzekli, bet administratīvā pārkāpuma protokolā norādītajā vietā un laikā policijas darbinieki tikai vienu reizi ar ieslēgtām bākugunīm devuši viņam norādījumu apstāties, tad uzskata, ka nepamatoti saukts pie administratīvās atbildības.

Tajā pat laikā /pers. A/ iesniegtajā sūdzībā norādījis, ka viņa vadītā motocikla ātrums bija tik liels, ka nav spējis apstāties, tāpēc aizbraucis tālāk, nesagaidot atkārtotu vai vairākkārtēju policijas darbinieku norādījumu apstāties. Uzskata, ka viņa virzienā netika vērstas rokas vai zižļa svārstveida kustība no policijas automobiļa, kam ir normatīvajos aktos par transportlīdzekļu reģistrāciju noteiktajām prasībām atbilstošs operatīvā transportlīdzekļa krāsojums, kā arī netika dots norādījums no policijas darbinieka puses ar horizontāli vērstu roku vai zizli, atrodoties uz (pie) brauktuves, kā tas norādīts administratīvā pārkāpuma protokolā, tāpēc, viņaprāt, saucams pie administratīvās atbildības pēc LAPK 149.^{5} panta ceturtās daļas un sodāms ar naudas sodu.

Tā kā lietā nav iegūti pierādījumi, kas apliecinātu, ka policijas darbinieki atkārtoti un vairākkārtīgi būtu devuši viņam norādījumus apturēt transportlīdzekli, šādi fakti nav konstatēti arī ar tehniskiem līdzekļiem, tad apelācijas sūdzības iesniedzējs uzskata, ka tiesa nepareizi novērtējusi iegūtos pierādījumus lietā un pieņēmusi prettiesisku spriedumu. Norādījis, ka pirmās instances tiesā savu vainu atzinis, jo uzskatījis, ka tiek skatīts viņa pārkāpums par ātruma pārsniegšanu, nevis bēgšanu.

Ievērojot to, ka viņam pieder ganāmpulks ar 108 lauksaimniecības dzīvniekiem, tad sūdzības iesniedzējs uzskata, ka administratīvā aresta piemērošanas gadījumā mājlopiem tiks nodarīts veselībai bīstams kaitējums un pārkāpti Ministru kabineta noteikumi Nr. 5 "Lauksaimniecības dzīvnieku labturības prasības", kas nosaka pienākumu ne retāk kā reizi diennaktī pārbaudīt lauksaimniecības dzīvnieku veselību un turēšanas apstākļu atbilstību lauksaimniecības dzīvnieku labturības prasībām.

Minēto apstākļu dēļ /pers. A/ lūdzis apelācijas instances tiesu atcelt Vidzemes rajona tiesas 2018. gada 28. jūnija spriedumu lietā Nr. 171028418 un taisīt jaunu spriedumu, atzīstot viņu par vainīgu LAPK 149.^{5} panta ceturtajā daļā paredzētā administratīvā pārkāpuma izdarīšanā, sodot par izdarīto ar naudas sodu.

Motīvu daļa

Pārbaudījusi administratīvā pārkāpuma lietas Nr. 171028418 materiālus, izvērtējusi lietā iegūtos pierādījumus, pārsūdzētā sprieduma pamatojumu, apelācijas sūdzībā norādītos motīvus, Vidzemes apgabaltiesa atzīst, ka Vidzemes rajona tiesas tiesneša 2018. gada 28. jūnija spriedums ir atstājams negrozīts, bet /pers. A/ iesniegtā apelācijas sūdzība ir noraidāma.

Apelācijas instances tiesā /pers. A/ iesniegtā apelācijas sūdzība saskaņā ar LAPK 289.^{21} panta otrajā daļā noteikto tiek izskatīta rakstveida procesā, jo tiesa atzīst, ka apelācijas sūdzību ir iespējams izlemt pēc lietā esošajiem materiāliem. Izskatot sūdzību par pirmās instances tiesas spriedumu, apelācijas instances tiesa pārbauda pieņemtā sprieduma likumību un pamatotību.

Atkārtoti pārvērtējot lietā iegūtos pierādījumus, Vidzemes apgabaltiesai nav šaubas par pirmās instances tiesas tiesneša konstatēto /pers. A/ vainīgumu LAPK 149.^{5} panta piektajā daļā paredzētā pārkāpuma izdarīšanā, jo apelācijas instances tiesa atzīst, ka lietā iegūtas ticamas, attiecināmas un

pieļaujamas ziņas par faktiem, ka 2018. gada 25. jūnijā administratīvā pārkāpuma protokolā norādītajā vietā un apstākļos /pers. A/ nepakļāvās vairākkārtējai policijas darbinieku prasībai apturēt transportlīdzekli, tādā veidā izdarīja bēgšanu.

Lai gan iesniegtajā apelācijas sūdzībā /pers. A/ apšaubījis bēgšanas faktu, Vidzemes apgabaltiesa konstatē, ka līdz pat apelācijas sūdzības iesniegšanai /pers. A/ savu vainu izdarītājā administratīvajā pārkāpumā ir atzinis, detalizēti liecinot par notikušā apstākļiem.

Tā, 2018. gada 25. jūnijā /pers. A/ pašrocīgi rakstītajā un parakstītajā paskaidrojumā uzreiz pēc aizturēšanas, norādījis, ka "policijas darbinieki mani stādināja, bet nepakļāvos prasībām, jo zināju, ka pie mana tajā brīdī esošā ātruma atņems tiesības.[..] Nepakļaušanos prasībai apstāties ļoti nožēloju"(lietas 11. lapa).

Arī pirmās instances tiesas sēdē sūdzības iesniedzējs atzinis savu vainu izdarītajā administratīvajā pārkāpumā, neapšaubot administratīvā pārkāpuma izdarīšanas protokolā norādītos faktus (lietas 15. lapa).

Lai gan iesniegtajā apelācijas sūdzībā /pers. A/ norādījis, ka pirmās instances tiesā savu vainu atzinis, jo sapratis, ka lieta tiek skatīta ātruma pārsniegšanu, tomēr apelācijas instances tiesa, noklausoties pirmās instances tiesas sēdes audioierakstu, secina, ka šādi sūdzības iesniedzēja apgalvojumi ir nepatiesi. Pirmās instances tiesas sēdē pārkāpējam ne tikai izskaidrotas viņa likumā paredzētas tiesības un pienākumi, tos nolasot, bet tiesnesis, uzsākot lietas izskatīšanu, pilnībā nolasījis 2018. gada 25. jūnijā Valsts policijas Vidzemes reģiona pārvaldes Kārtības policijas biroja Patruļpolicijas nodaļas Satiksmes uzraudzības rotas jaunākā inspektora Āra Jackēviča sastādīto administratīvā pārkāpuma protokolu PC384525. Pēc protokola nolasīšanas, atbilstoši tiesas sēdes audioierakstā fiksētajam, /pers. A/ norādījis, ka konkrētajā administratīvā pārkāpuma protokolā norādītie apstākļi atbilst patiesībai, papildus norādot , "[..] kas izdarīts, izdarīts .. nožēloju" (lietas 15. lapa).

Šādos apstākļos apelācijas instances tiesai nav pamats atzīt, ka sūdzības iesniedzējs pirmās instances tiesā, atzīstot savu vainu konkrētā pārkāpuma izdarīšanā, nav sapratis pārkāpuma būtību, bet uzskatījis, ka tiesā tiek skatīta lieta par ātruma pārsniegšanu.

Vērtējot /pers. A/ apelācijas sūdzībā izteiktos apgalvojumus, vērā ņemams fakts, ka par ātruma pārsniegšanu 2018. gada 25. jūnijā /pers. A/ tika sastādīts cits administratīvā pārkāpuma protokols PC307995, par kuru jau 2018. gada 28. jūnijā policijā viņam bija uzlikts naudas sods un atņemtas transportlīdzekļa vadīšanas tiesības uz 6 mēnešiem. Tā kā /pers. A/ šo administratīvo sodu nav pārsūdzējis, tad /pers. A/ nebija pamats uzskatīt, ka pirmās instances tiesā atkārtoti tiek skatīta lieta par ātruma pārsniegšanu.

Minēto apstākļu dēļ Vidzemes apgabaltiesa atzīst, ka /pers. A/ apelācijas sūdzībā izteiktie apgalvojumi par to, ka nav sapratis konkrētā administratīvā pārkāpuma būtību, ir viņa aizstāvības versija, nolūkā izvairīties no atbildības un soda.

Apelācijas instances tiesai nav šaubu ka /pers. A/ pamatoti saukts pie administratīvās atbildības par LAPK 149.^{5} panta piektajā daļā paredzēto administratīvo pārkāpumu- par nepakļaušanos tādas personas atkārtotai vai vairākkārtējai prasībai apturēt transportlīdzekli(bēgšanu), kura ir pilnvarota pārbaudīt transportlīdzekļa vadītāja dokumentus, jo lietā iegūtas ticami, attiecināmi un pieļaujami pierādījumi /pers. A/ vainīgumam administratīvā pārkāpuma izdarīšanā.

Apelācijas sūdzības iesniedzējs nav apstrīdējis faktu, ka administratīvā pārkāpuma protokolā norādītajā laikā un vietā Valsts policijas inspektors- persona, kura ir pilnvarota pārbaudīt transportlīdzekļa vadītāja dokumentus, ir mēģinājis apturēt viņa vadīto transportlīdzekli- /TL marka/ ar valsts reģistrācijas numuru /reģistrācijas numurs/. Vien apšaubījis faktu, ka konkrētās amatpersonas atkārtoti un vairākkārtēji izteikušas prasību apturēt transportlīdzekli.

Vidzemes apgabaltiesa, pretēji /pers. A/ apelācijas sūdzībā izteiktiem apgalvojumiem, konstatē, ka lietā ir pierādīts fakts, ka policijas inspektori vairākkārtīgi izteikuši prasību /pers. A/ kā transportlīdzekļa vadītājam apturēt transportlīdzekli, taču sūdzības iesniedzējs šīm likumīgām policijas amatpersonu prasībām nav pakļāvies.

No lietas materiālos esošā policijas inspektora Āra Jackēviča ziņojuma izriet, ka, pamanot motociklu, kas pārsniedz atļauto braukšanas ātrumu (164 km/h), tika ieslēgtas zilās bākugunis un caur atvērtu logu ar zizli dots norādījums apstāties. Tuvojoties policijas automašīnai, motocikla vadītājs ātrumu samazinājis (89 km/h), taču, pabraucot garām, strauji palielinājis ātrumu. Tad policijas automašīnai ieslēgtas sarkanās bākugunis un skaļrunis un uzsākta sekošana. Vienlaikus pa rāciju paziņots otrai ekipāžai, kas ar ieslēgtām zilām bākugunīm nobloķēja ceļu A3 66.km. Otrās ekipāžas inspektors Ralfs Liepiņš ar zizli devis rīkojumu apturēt motociklu, bet tas nogriezies pa labi uz iebrauktuvi uz mājām /nosaukums/ un tikai šo māju pagalmā apturēts (lietas 9. lapa).

Minētos faktus savā ziņojumā apstiprinājis arī policijas inspektors Ralfs Liepiņš norādot, ka pa rāciju saņēmis ziņojumu, ka motocikla /TL marka/vadītājs nepakļaujas policijas darbinieku prasībām. Lai apturētu motocikla vadītāju, novietojis savu dienesta auto autoceļa A3 66.km ar ieslēgtām zilām bākugunīm un speciālo skaņas signālu, bet pats ar zizli, ar paceltu roku transportlīdzekļa vadītājam signalizējis apstāties. Trīs pretimbraucošās automašīnas apstājušās, taču aiz tām braucošais motocikla vadītājs nogriezies uz mājām /nosaukums/. To redzot, nekavējoties ar savu dienesta auto sekojis motocikla vadītajam. Mājas /nosaukums/ pagalmā motocikla vadītājs ticis aizturēts (lietas 10. lapa).

No konkrētiem pierādījumiem izriet, ka policijas amatpersonas, proti, divas policijas ekipāžas ar dienesta transportlīdzekļiem, kuriem bija ieslēgtas zilās bākugunis un skaņu signāli, vairākkārtīgi izteikušas nepārprotamas prasības /pers. A/ apturēt transportlīdzekli, taču sūdzības iesniedzējs tām nav pakļāvies, bet, apzinoties sekas, kādas iestāsies par būtisku atļautā braukšanas ātruma pārsniegšanu, uzsācis bēgšanu.

Apelācijas instances tiesa netic /pers. A/ apelācijas sūdzībā norādītajiem apgalvojumiem, ka nav sapratis, ka policijas inspektori viņu vairākkārtīgi mēģinājuši apturēt, jo šādi izteiktie apgalvojumi ir pretrunā ne tikai paša /pers. A/ lietā esošajam sākotnējam paskaidrojumam un sniegtajām liecībām pirmās instances tiesā, bet arī policijas ziņojumos norādītajiem faktiem, ka pirmā policijas ekipāža deva rīkojumu /pers. A/ apturēt motociklu ceļa A3 55.km, bet otrā ekipāža autoceļu A3 bija nobloķējusi 66.km. Apstākļos, kad pirmā policijas ekipāža ar dienesta auto, kuram bija ieslēgtas zilās bākugunis un skaņas signāls, sekoja /pers. A/ vadītajam transportlīdzeklim 11 km garā ceļa posmā, tad neticami ir sūdzības iesniedzēja apgalvojumi, ka viņš nepamanīja šādā veidā aprīkotu viņam sekojošo policijas dienesta transportlīdzekli, kurš mēģināja viņu apturēt.

Ievērojot to, ka /pers. A/ apelācijas sūdzībā nav norādījis uz apstākļiem, kuru dēļ policijas inspektoriem būtu pamats viņu aprunāt un sniegt apzināti nepatiesas ziņas par viņa izdarīto administratīvo pārkāpumu, tad tikai apstāklis, ka bēgšana nav fiksēta ar tehniskiem līdzekļiem, nav pamats, lai tiesa lietā esošos amatpersonu ziņojumus par notikušā faktiskiem apstākļiem atzītu par nepieļaujamiem pierādījumiem lietā.

Atbilstoši LAPK 243. panta 11. daļai ziņas vai fakti, ko kompetentās iestādes amatpersonas ieguvušas, īstenojot šīs iestādes darbību regulējošajā likumā noteiktās pilnvaras, ir pieļaujami kā pierādījumi administratīvā pārkāpuma lietvedībā, ja šīs ziņas vai faktus iespējams pārbaudīt administratīvā pārkāpuma lietvedības ietvaros.

Tā kā LAPK 243. panta ceturtajā daļā noteikts, ja vien administratīvā pārkāpuma lietvedībā netiek pierādīts pretējais, bez papildus procesuālo darbību veikšanas par pierādījumu uzskatāmas ziņas par faktiem, kuras administratīvā pārkāpuma konstatēšanas brīdī administratīvā pārkāpuma protokolā fiksējusi amatpersona, /pers. A/, parakstot konkrēto administratīvā pārkāpuma protokolu par bēgšanu, nav izteicis pretenzijas pret protokolā norādītiem administratīvā pārkapuma izdarīšanas faktiskiem apstākļiem un policijas darbinieku rīcību, uz tādiem nav norādījis arī iesniegtajā apelācijas sūdzībā, kā arī nav iesniedzis pierādījumus, ka administratīvā pārkāpuma protokola norādītās ziņas neatbilst patiesībai, tad Vidzemes apgabaltiesa atzīst, ka lietā iegūtie policijas inspektoru Āra Jackēviča un Ralfa Liepiņa ziņojumi, kuri apstiprina administratīvā pārkāpuma protokolā fiksēto parkāpuma būtību ir ticami, attiecināmi un pieļaujami pierādījumi lietā.

Vidzemes apgabaltiesa atzīst, ka Vidzemes rajona tiesas tiesnesis, izskatot lietu un novērtējot lietā iegūtos pierādījumus, ir pilnībā ievērojis LAPK prasības par pierādījumu ticamību, attiecināmību un pieļaujamību, pierādīšanas līdzekļiem un pierādījumu novērtējumu, kā arī ievērojusi /pers. A/ LAPK un Satversmē garantētās tiesības, pieņemot tiesisku spriedumu par /pers. A/ vainīgumu LAPK 149.^{5} panta piektajā daļā paredzētā administratīvā pārkāpuma izdarīšanā. Šādos apstākļos tikai un vienīgi fakts, ka administratīvā pārkāpuma izdarītājs nepiekrīt tiesas dotajam atzinumam par viņa vainīgumu administratīvā pārkāpuma izdarīšanā, nevar būt par pamatu pirmās instances tiesas tiesneša sprieduma atcelšanai.

Apelācijas instances tiesa atzīst, ka 2018. gada 25. jūnijā administratīvā pārkāpuma protokolā norādītajā vietā un laikā /pers. A/ izdarīja administratīvā pārkāpuma protokolā PC 384525 fiksēto pārkāpumu- nepakļāvās tādas personas vairākkārtējai prasībai apturēt transportlīdzekli, kura ir pilnvarota pārbaudīt transportlīdzekļa vadītāja dokumentus, bet uzsāka bēgšanu, tādā veidā izdarot LAPK 149.^{5} panta piektajā daļā paredzēto administratīvo pārkāpumu, un par izdarīto /pers. A/ pamatoti sodīts.

Izvērtējusi /pers. A/ uzlikto sodu, Vidzemes apgabaltiesa atzīst, ka noteiktais sods atbilst LAPK 32. pantā paredzētajiem soda noteikšanas vispārīgajiem principiem un LAPK 22. pantā noteiktajam soda mērķim, jo, uzliekot sodu, ņemts vērā izdarītā pārkāpuma raksturs, pārkāpēja personība, viņa vainas pakāpe, mantiskais stāvoklis un atbildību ietekmējošie apstākļi.

Lai gan iesniegtajā apelācijas sūdzībā /pers. A/ apstrīdējis administratīvā aresta piemērošanu, norādot uz to, ka viņam pieder ganāmpulks ar 108 lauksaimniecības dzīvniekiem, kuriem aresta izciešanas gadījumā tiks nodarīts veselībai bīstams kaitējums, tomēr Vidzemes apgabaltiesa atzīst, ka atbilstoši LAPK 31. panta otrajai daļai administratīvo arestu nevar piemērot personai, kura nav sasniegusi astoņpadsmit gadu vecumu, pirmās un otrās grupas invalīdam, grūtniecei, kā arī personai, kura ir vienīgais aizbildnis bērnam. Tā kā likumā dots izsmeļošs personu uzskaitījums, kuriem nedrīkst piemērot administratīvo arestu, bet /pers. A/ neietilpst nevienā no likumdevēja uzskaitītajām kategorijām, tad pirmās instances tiesas tiesnesis pamatoti un tiesiski /pers. A/ par LAPK 149.^{5} panta piektajā daļā paredzēto administratīvo pārkāpumu piemērojis panta sankcijā paredzēto obligāto sodu- administratīvo arestu.

Ievērojot to, ka likumdevējs par LAPK 149.^{5} panta piektajā daļā izdarīto administratīvo pārkāpumu paredzējis transportlīdzekļa vadītāju sodīt ar administratīvo arestu uz laiku no 10 līdz 15 diennaktīm, uzliekot naudas sodu no 1200 līdz 1400 EUR un atņemot transportlīdzekļa vadīšanas tiesības uz 4 gadiem, bet pirmās instances tiesas tiesnesis radis par iespējamu /pers. A/, kurš agrāk vairākkārtīgi saukts pie administratīvās atbildības par dažādu pārkāpumu izdarīšanu, piemērot administratīvo arestu uz likumā paredzēto minimālo laiku, tad nav nekāda pamata uzskatīt /pers. A/ uzlikto sodu par nepamatoti bargu. Vidzemes apgabaltiesa atzīst, ka /pers. A/ uzliktais sods ir samērīgs un atbilstošs viņa izdarītajam.

Rezolutīvā daļa

Saskaņā ar LAPK 289.^{22} pantu, 289.^{12} panta otrās daļas 1. punktu Vidzemes apgabaltiesa

nosprieda:

Atstāt negrozītu Vidzemes rajona tiesas tiesneša 2018. gada 28. jūnija spriedumu administratīvā pārkāpuma lietā Nr. 171028418, bet /pers. A/ iesniegto apelācijas sūdzību noraidīt.

Spriedums nav pārsūdzams un stājas spēkā tā sastādīšanas dienā.

Spriedums pieejams tiesas kancelejā 2018. gada 12. novembrī plkst.15.00.

Tiesnese E.Driba

Tiesnese G.G.Kukaine

Tiesnesis M.Lapiņš